

i den forbindelse bedt om at samordne sine overvejelser med overvejelserne i betænkning nr. 1423/2002 om forsikringsaftaleloven afgivet af Justitsministeriets udvalg om revision af forsikringsaftaleloven.

I betænkning nr. 1423/2002 s. 295 ff har Forsikringsaftalelovudvalget anført, at der efter udvalgets opfattelse kan anføres gode grunde til at udforme nærmere regler om forsikringsselskabets informationspligt. Forsikringsaftalelovudvalget finder dog, at de nærmere overvejelser om udformningen af regler herom bør afvente arbejdet med at gennemføre direktivet om fjernsalg af finansielle tjenesteydelser i dansk ret. Udvalget anfører i den forbindelse, at det for en lang række forsikringsydelser er den praktiske hovedregel, at forsikringsaftalen indgås ved fjernsalg, og direktivets oplysningskrav vil således gælde ved en lang række forsikringsaftaler.

I betænkningen om revision af forbrugeraftaleloven anfører udvalget, at der i forbindelse med gennemførelsen af det finansielle fjernsalgsdirektiv skal indføres regler, der pålægger forsikringsselskabet inden fjernsalgsaftales indgåelse at give forbrugeren en lang række oplysninger om forsikringsydelsen og vilkårene for aftalen mv.

Udvalget finder ikke, at den omfattende oplysningspligt, der følger af det finansielle fjernsalgsdirektiv, bør pålægges forsikringsselskaberne uden for de tilfælde, hvor der består en direktivbestemt pligt hertil. Ligesom Forsikringsaftalelovudvalget konstaterer udvalget dog samtidig, at det for en lang række forsikringsydelser i dag er den praktiske hovedregel, at forsikringsaftalen indgås ved fjernsalg, og de oplysningspligter, der følger af direktivet, vil således gælde i en lang række tilfælde.

Udvalget anfører endvidere, at der for alle forsikringsaftaler - herunder forbrugerforsikringer, som indgås på anden måde end ved fjernsalg - vil gælde de oplysningsforpligtelser, der følger af de ovenfor i afsnit 3.2.1 nævnte regler om forsikringsselskabers oplysningspligt, herunder navnlig reglerne i bekendtgørelse nr. 604 af 26. juni 2003 om god skik for finansielle virksomheder. Denne bekendtgørelse er udstedt efter Forsikringsaftalelovudvalgets afgivelse af betænkning.

Efter god skik-bekendtgørelsens kapitel 9, der indeholder særlige regler om god skik for forsikringsselskaber, skal forsikringsselskabet inden eller i forbindelse med aftalens indgåelse give forsikringstageren en række oplysninger. Der skal bl.a. gives kunden oplysning om muligheden for at få rådgivning om forsikringsproduktet. Ved skadesforsikringsaftaler skal selskabet senest i forbindelse med aftalens indgåelse

oplyse om væsentlige elementer i forsikringens dækningsomfang, om kundens mulighed for til- og/eller fravalg samt om andre væsentlige oplysninger i den pågældende forsikring. Det følger endvidere af bekendtgørelsen, at ved kundens skift af forsikringsselskab skal det modtagende selskab oplyse kunden om alle væsentlige begrænsninger i dækningen i forhold til den tidligere forsikring samt på forespørgsel rådgive kunden om konkrete dækninger. Inden flytning af en personforsikring skal det modtagende selskab desuden sikre sig, at kunden er oplyst om, på hvilke vilkår forsikringen kan antages i det modtagende selskab. I forbindelse med udlevering af de almindelige forsikringsbetingelser skal selskabet desuden give kunden oplysning om, hvor kunden kan få yderligere oplysninger til belysning af rækkevidden af dækning på den tegnede forsikring.

Det er udvalgets opfattelse, at der ikke ved siden af disse regler kan peges på et særligt behov for indførelse af regler om forsikringsselskabers informationspligt, og udvalget stiller således ikke forslag om indførelse af en generel bestemmelse i forsikringsaftaleloven om pligt for forsikringsselskabet til at give forsikringstageren visse nærmere bestemte oplysninger ud over oplysninger om fortrydelsesretten.

Der henvises til betænkningen side 296-299.

Justitsministeriet kan tilslutte sig udvalgets synspunkter, og der stilles derfor ikke forslag til en generel bestemmelse om forsikringsselskabers oplysningspligt.

Anvendelsesområdet for reglerne om oplysningspligt ved fjernsalg i tilfælde, hvor der foreligger successive transaktioner.

Direktivet om fjernsalg af finansielle tjenesteydelser indeholder i artikel 1, stk. 2, en regel om direktivets nærmere anvendelsesområde i tilfælde, hvor der foreligger successive transaktioner.

I direktivbestemmelsen fastlægges det, at hvis der er tale om aftaler om finansielle tjenesteydelser, der omfatter en første aftale om tjenesteydelser efterfulgt af successive operationer eller en række enkeltoperationer af samme karakter over en vis periode, finder direktivet kun anvendelse i forbindelse med den første aftale.

I betragtning 17 i præamblen til det finansielle fjernsalgsdirektiv nævnes nogle eksempler på, hvornår der inden for det finansielle område er tale om »første aftale«, på hvilken direktivets regler finder anvendelse, og hvornår der er tale om en efterfølgende »operation«, der ikke kræver opfyldelse af direktivets regler.